

ระเบียบองค์การตลาด

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ

พ.ศ.2530

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (5) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ.2496 คณะกรรมการองค์การตลาด จึงวางระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศไว้ดังต่อไปนี้.-

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบองค์การตลาด ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ พ.ศ.2530”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ในระเบียบนี้คำว่า

“การเดินทางไปต่างประเทศ” หมายความว่า การเดินทางของประธาน กรรมการ กรรมการ หรือพนักงาน เพื่อไปปฏิบัติงาน ฝึกงาน ดูงาน ประชุม อบรม สัมมนา หรือ เจริญธุรกิจเพื่อประโยชน์ขององค์การตลาด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการองค์การตลาด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการองค์การตลาด

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การตลาด

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานองค์การตลาด ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ.2496

ข้อ 4. อำนาจในการอนุมัติและสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่าย

(1) การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศของประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการหรือพนักงาน โดยใช้จ่ายเงินจากงบประมาณขององค์การตลาด ต้องได้รับอนุมัติในหลักการจากคณะกรรมการ

การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศในกรณีนี้มีสิทธิได้รับเงินค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(2) การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ โดยได้รับทุนหรือเงินช่วยเหลือ

จากองค์การระหว่างประเทศ จากองค์การหรือหน่วยงานหรือสมาคมต่างประเทศหรือในประเทศ
ของพนักงานตั้งแต่ระดับหัวหน้าแผนหรือเทียบเท่าลงมา ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อำนวยการ
ระดับตั้งแต่เลขานุการองค์การตลาดหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับอนุมัติในหลักการจากคณะ
กรรมการ

การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศในกรณีนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าใช้จ่ายตาม
ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เว้นแต่การเดินทางเพื่อไปประชุมหรือไปเจรจาธุรกิจเพื่อประโยชน์
ขององค์การตลาด ถ้าทุนหรือเงินช่วยเหลือที่ได้รับน้อยกว่าค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้
มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายจากองค์การตลาดสมทบได้ตามจำนวนที่น้อยกว่าเงินที่พึงจะได้ตามที่กำหนด
ไว้ในระเบียบนี้

ข้อ 5. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศได้แก่

- (1) ค่าเบี่ยงเบนเดินทาง
- (2) ค่าเช่าที่พัก
- (3) ค่าเครื่องแต่งตัว
- (4) ค่าพาหนะ รวมทั้งค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับ
ยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหามและอื่นๆ ทำนองเดียวกัน
- (5) ค่ารับรอง
- (6) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปต่างประเทศชั่วคราว

ข้อ 6. ค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พัก ให้เบิกดังนี้.-

(1) ค่าเบี่ยงเบนเดินทางมีลักษณะให้เลือกเบิกตามประเภทและอัตราที่
กำหนดในบัญชีหมายเลข 1 ท้ายระเบียบนี้

กรณีผู้เดินทางเลือกเบิกเบี่ยงเบนเดินทางลักษณะเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกได้ภายใน
วงเงินไม่เกินอัตราประเภท ก. ส่วนผู้เดินทางที่เลือกเบิกเบี่ยงเบนเดินทางลักษณะเหมาจ่ายให้
เบิกในอัตราประเภท ข.

การเบิกเบี่ยงเบนเดินทางลักษณะเท่าที่จ่ายจริง ต้องมีหลักฐานการจ่ายอย่าง
ใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

หมายเหตุ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2536 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2536 ข้อ 6.

1. ใบเสร็จรับเงินของโรงแรม หรือภัตตาคาร หรือร้านอาหาร ที่ผู้เดินทาง
เข้าไปบริโภคหรือ

2. ใบแจ้งรายการของโรงแรมที่มียอดแสดงจำนวนเงินค่าอาหารแต่ละมื้อ
ในแต่ละวัน ในกรณีที่โรงแรมมิได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าอาหารแยกต่างหากจากค่าใช้จ่ายต่างๆ
ตามที่โรงแรมเรียกเก็บ โดยมีเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี และจำนวน
เงินที่ได้รับไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว แทนใบเสร็จรับเงินก็ได้

(2) ค่าเช่าที่พักให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงในอัตราห้องพักคนเดียวภายใน
วงเงินที่กำหนดตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายระเบียบนี้ โดยให้เบิกได้เฉพาะค่าเช่าห้องพักโรงแรม
ค่าภาษีและค่าบริการ ในส่วนของค่าเช่าห้องพักที่โรงแรมเรียกเก็บและต้องมีหลักฐานการจ่าย
ตามรายการต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

1. ใบเสร็จรับเงินของโรงแรมที่พัก

2. ใบแจ้งรายการของโรงแรมที่มีข้อความแสดงว่า โรงแรมได้รับ

ชำระเงินค่าบริการของทางโรงแรมจากผู้เดินทางที่เช่าห้องของโรงแรมไว้เรียบร้อยแล้ว โดยเจ้า
หน้าที่รับเงินของโรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปี และจำนวนเงินที่ได้รับ ให้ผู้เดินทางใช้ใบแจ้ง
รายการของโรงแรมดังกล่าวเป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พัก โดยไม่ต้องมีใบเสร็จรับเงิน
ด้วยก็ได้

ข้อ 7. การนับวันเดินทางเพื่อคำนวณค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่วันที่ออก
เดินทางจากประเทศไทย จนถึงวันที่กลับถึงประเทศไทย

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงานให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมง
หรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้น นับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือ
เป็นหนึ่งวัน

การเดินทางวันใดไม่จำเป็นต้องพักแรม หรือพักแรมในยานพาหนะที่ไม่ต้องเสีย
ค่าพักแรมหรือค่าที่พักแรมรวมอยู่ในค่าโดยสารแล้ว หรือในที่สิ่งจัดให้เป็นทางการจะเบิกค่าที่
พักไม่ได้

หมายเหตุ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2536 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2536 ข้อ 6.

ในกรณีที่ผู้ไปปฏิบัติงานเกิดเจ็บป่วยในระหว่างเดินทาง และจำเป็นต้องหยุดพัก เพื่อรักษาตัว ให้เบิกค่าเบี่ยงเส้นทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่หยุดนั้นได้ไม่เกินสิบวัน หรือมากกว่าตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการ หรือประธานกรรมการแล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐานรับรองการเจ็บป่วยนั้น

ข้อ 8. พนักงานที่เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามตำแหน่งและอัตราดังนี้.-

8.1 พนักงานตั้งแต่ระดับหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา ให้ได้รับในอัตราคนละ 7,500.-บาท

8.2 พนักงานระดับตั้งแต่เลขานุการองค์การตลาดหรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้ได้รับในอัตราคนละ 9,000.-บาท

ทั้งนี้ต้องเป็นการเดินทางไปประเทศต่างๆ ที่ไม่ใช่ประเทศตามบัญชีหมายเลข 2 ทำยระเบียบนี้

ข้อ 9. พนักงานที่เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามข้อ 8. มาแล้วเป็นเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกไม่ได้

ในกรณีที่เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวแล้ว แต่มิได้เดินทางและไม่ต้องส่งคืนค่าเครื่องแต่งตัวตามนัยแห่งข้อ 13. ให้ถือว่าวันที่พนักงานได้รับค่าเครื่องแต่งตัว เป็นวันออกเดินทางจากประเทศไทย

ข้อ 10. ค่าพาหนะให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง เว้นแต่ค่าพาหนะภายในประเทศ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการเป็นรายๆ ไป

ข้อ 11. การโดยสารเครื่องบินไปต่างประเทศ ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้.-

- (1) ชั้นหนึ่งสำหรับประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ
- (2) ชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด สำหรับรองผู้อำนวยการ
- (3) ชั้นต่ำสุด สำหรับพนักงานอื่นนอกจากที่กล่าวใน (1) และ (2)

ในกรณีที่เครื่องบินที่ใช้ในการเดินทาง ไม่มีชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด ให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (2) เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

ข้อ 12. ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เนื่องในการเดินทางไปต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการเป็นรายๆ ไป

ข้อ 13. พนักงานผู้ใดได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแล้ว ถ้าไม่เดินทางภายใน
ยี่สิบห้าวันนับแต่วันรับเงินจากองค์การตลาด ให้พนักงานผู้นั้นนำเงินที่ได้รับไปทั้งสิ้นส่งคืนองค์
การตลาด เว้นแต่ค่าเครื่องแต่งตัว ถ้าพนักงานผู้นั้นได้จ่ายไปแล้ว หรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่าย
โดยสุจริตโดยมีหลักฐานก็ไม่ต้องส่งคืน.

ประกาศ ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2530

(ลงชื่อ) อเนก สิทธิประศาสน์
 (นายอเนก สิทธิประศาสน์)
 อธิบดีกรมการปกครอง
 ประธานกรรมการองค์การตลาด

บัญชีหมายเลข 1 อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปต่างประเทศ

บาท : วัน

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	ไม่เกิน 2,500	1,750
เลขานุการลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	ไม่เกิน 2,500	1,200

หมายเหตุ ประเภท ก. เบิกตามจ่ายจริง

ประเภท ข. เบิกเหมาจ่าย

บัญชีหมายเลข 2 อัตราค่าเช่าโรงแรมในต่างประเทศ

บาท : วัน

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.
ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	ไม่เกิน 6,000	ไม่เกิน 4,000	ไม่เกิน 2,500
เลขานุการลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า	ไม่เกิน 4,200	ไม่เกิน 2,800	ไม่เกิน 1,750

ประเภท ก , ข และ ค. ท้ายบัญชีหมายเลข 2 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2538

ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2538

หมายเหตุ

ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ 40 ได้แก่ ประเทศ
รัฐ เมือง

1. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
2. สหพันธรัฐรัฐเซีย
3. ญี่ปุ่น

ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ 25 ได้แก่ ประเทศ
รัฐ เมือง

1. สหรัฐอเมริกา
2. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
3. ราชอาณาจักรสเปน
4. สาธารณรัฐอิตาลี
5. สาธารณรัฐสิงคโปร์

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. เครือรัฐออสเตรเลีย
2. สาธารณรัฐออสเตรเลีย
3. ราชอาณาจักรเคนมาร์ก
4. สาธารณรัฐฟินแลนด์
5. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
6. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
7. สาธารณรัฐโปรตุเกส
8. ใต้หวัน
9. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
10. สาธารณรัฐโปแลนด์
11. กัมพูชา
12. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
13. สาธารณรัฐชิลี
14. นิวซีแลนด์
15. ฮังการี
16. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
17. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
18. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
19. ราชอาณาจักรสวีเดน
20. สมาพันธรัฐสวิส(สวิตเซอร์แลนด์)
21. ราชอาณาจักรเบลเยียม
22. แคนาดา
23. สาธารณรัฐเกาหลี
24. สาธารณรัฐตุรกี
25. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
26. สาธารณรัฐฮังการี
27. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
28. สาธารณรัฐไอร์แลนด์
29. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
30. มอริเชียส
31. สาธารณรัฐเช็ก
32. สาธารณรัฐสโลวัก
33. ราชรัฐโมนาโก

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. รัฐบาร์เรน
2. สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. สาธารณรัฐไซปรัส
4. สาธารณรัฐอินเดีย
5. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
6. สาธารณรัฐอิรัก
7. รัฐอิสราเอล
8. ราชอาณาจักรอชไมต์จอร์แดน
9. รัฐคูเวต
10. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
11. รัฐสุลต่านโอมาน
12. รัฐกาตาร์
13. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
14. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
15. เนการาบริไนคารุสซาลาม(บรูไน)
16. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
17. ราชอาณาจักรตองกา
18. ราชรัฐอันดอร์รา
19. สาธารณรัฐเฮลเลนิก(กรีซ)
20. โรมานี
21. สาธารณรัฐบุรุนดี
22. สาธารณรัฐแคเมอรูน
23. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
24. สาธารณรัฐชาด
25. สาธารณรัฐโกตคิวัวร์(ไฮเวอรีโคต)
26. สาธารณรัฐจิบูตี
27. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
28. สาธารณรัฐแกมเบีย
29. สาธารณรัฐกานา
30. สาธารณรัฐเคนยา
31. สาธารณรัฐมาลี
32. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
33. สาธารณรัฐไนเจอร์
34. สาธารณรัฐเซเนกัล
35. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
36. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
37. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
38. สาธารณรัฐเบนิน
39. เครือรัฐบาฮามาส
40. สาธารณรัฐคอสตาริกา
41. สาธารณรัฐปานามา
42. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
43. จาเมกา
44. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
45. สาธารณรัฐโครเอเชีย
46. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
47. สาธารณรัฐบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
48. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
49. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
50. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
51. สาธารณรัฐเบลารุส
52. สาธารณรัฐเอสโตเนีย

53. สาธารณรัฐจอร์เจีย	63. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
54. สาธารณรัฐคาซัคสถาน	64. สหรัฐเม็กซิโก
55. สาธารณรัฐคีร์กีซสถาน	65. มาเลเซีย
56. สาธารณรัฐลัตเวีย	66. ราชอาณาจักรเนปาล
57. สาธารณรัฐลิทัวเนีย	67. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
58. สาธารณรัฐมอลโดวา	68. สาธารณรัฐยูกันดา
59. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน	69. สาธารณรัฐแซมเบีย
60. เติร์กเมนิสถาน	70. สาธารณรัฐซิมบับเว
61. ยูเครน	71. สาธารณรัฐตูนิเซีย
62. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน	72. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่นๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในประเภท ก.
และประเภท ข.